

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915010604
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2017:6915010604.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom Mgr. Ivanom Antalom v trestnej veci obžalovaného C. K., N.. XX.XX.XXXX M. T. B., pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. marca 2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: C. K. Y. T. E. B. Y. R. O. Á. B. , N.. XX.XX.XXXX M. T. B., trvale bytom T. B., Q..A. XXXX/XX, bez pracovného pomeru,

je vinný, že

v dobe od 19.12.2014 do 10.08.2015 bez právneho titulu užíval byt č. XX na X. poschodí na Ulici Q.. A. XXXX/XX M. T. B. bez súhlasu majiteľa bytu R. Ž., ktorý je majiteľom uvedeného bytu podľa listu vlastníctva č. XXX, k.ú. C., obec T. B., a to aj napriek tomu, že bol majiteľom R. Ž. vyzvaný na vypratanie bytu,

t e d a

protiprávne užíval byt iného a neoprávnene bránil v užívaní bytu,

t ý m s p á c h a l

prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenia § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 56 ods. 1 Tr. zákona na peňažný trest vo výške 300 (tristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona samosudca u s t a n o v u j e obžalovanému pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podal dňa 10.11.2015 pod č. konania 2Pv/296/15/6609-9 obžalobu na obvineného C. K. pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného konania na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 05.10.2016 bola predmetná trestná vec podľa § 241 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku v spojitosti s § 214 ods. 1 Tr. poriadku postúpená Okresnému úradu v Rimavskej Sobote na prejednanie ako priestupok na úseku hospodárenia s bytmi a s nebytovými priestormi podľa § 26 ods. 1 Zákona o priestupkoch č. 372/1990. Proti uvedenému uzneseniu prokurátor Okresnej prokuratúry písomným podaním zo dňa 10.10.2016 podal sťažnosť. Z dôvodu podanej sťažnosti bol spis predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ktorý uznesením zo dňa 30.11.2016, sp.zn. 3To/126/2016 napadnuté uznesenie zrušil a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia krajský súd rozhodnutiu okresného súdu okrem iného vytkol, že je predčasné. Vyjadril aj právny názor, že predmetná trestná vec je odlišná od predchádzajúceho protiprávneho konania C. K.B. v tom, že vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/23/2015 jeho protiprávne konanie trvalo len pomerne krátku dobu, a to od 01.11.2014 do 19.12.2014 a naproti tomu v predmetnej veci sa mal protiprávneho konania dopustiť v čase od 19.12.2014 do 10.08.2015.

Po zrušení a vrátení veci bolo vytýčené okresným súdom hlavné pojednávanie na deň 02.03.2017. Obžalovaný mal vykázané doručenie predvolania do vlastných rúk riadne včas dňa 08.02.2017, následne dňa 16.02.2017 písomne požiadal súd, aby sa konalo v jeho neprítomnosti a keďže sa na hlavné pojednávanie nedostavil, samosudca ho vykonal podľa § 252 ods. 2, ods. 3 Tr. poriadku v neprítomnosti obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok a zároveň poškodený R. Ž., ktorý vypovedal o tom, že predmetný byt vydražil, avšak ho nevedel užívať, pretože sa do bytu nevedel dostať. Nemal od neho kľúče a tieto mal exekútorke vydať otec obžalovaného R. K. st. až po tom, ako bolo začaté exekučné konanie, a to konajúcej exekútorke. Na doplňujúce otázky okresného prokurátora uviedol, že sa mal snahu mimosúdne dohodnúť o odovzdaní bytu s obžalovaným nejaký čas po tom, ako byt vydražil, avšak k mimosúdnej dohode a k odovzdaniu bytu napriek opakovaným sľubom obžalovaného nedošlo. Svedok tiež uviedol, že od susedovcov z vchodu, kde sa byt nachádza vie, že obžalovaný v predmetnom byte v kritickom čase býval a užíval ho. O tom, že tam obžalovaný býval svedčí podľa svedka aj to, že viackrát keď prechádzal okolo paneláku, kde sa byt nachádza, tak videl pred vchodom viackrát parkovať auto obžalovaného, videl ako sa v byte svietilo a z týchto skutočností si vyvodil, že v byte býval obžalovaný.

Z dôvodu neprítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní samosudca prečítal na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku zápisnicu o jeho výpovedi z prípravného konania, a to zo dňa 21.08.2015 z čl. 11 až 13. V prípravnom konaní k veci uviedol len toľko, že v uvedenom byte už dlhšie nebýva, vôbec sa tam nezdržiava, k celej veci už viac nemá čo dodať a následne využil svoje zákonné právo a ďalej k veci vypovedať odmietol.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané aj ďalšie dokazovanie, a to čítaním listinných dôkazov podľa § 269 Tr. poriadku. Bol prečítaný odpis registra trestov z čl. 46, správa o priestupkoch z čl. 47, správa o povesti z čl. 48, výpis z LV č. XXX z čl. 45, oznámenie o výsledku dražby z čl. 28 až 29 a notárska zápisnica o priebehu dobrovoľnej dražby z čl. 30 až 37. Z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 6C/66/2014 boli prečítané uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 6C/66/2014-182 zo dňa 01.04.2016, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 12Co/228/2016-200 zo dňa 31.01.2016 a po takto vykonanom dokazovaní dospel samosudca k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

V podanej obžalobe kládol prokurátor obžalovanému za vinu, že v dobe od 19.12.2014 do 10.08.2015 bez právneho titulu užíval byt č. XX, na X. poschodí, na ulici Q..A. Č.. XXXX/XX M. T. B., a to bez súhlasu majiteľa bytu R. Ž., a to aj napriek tomu, že bol ním vyzvaný na vypratanie bytu.

Z vykonaného dokazovania, a to z výsluchu svedka Ž., ďalej z prečítaného listu vlastníctva č. XXX kat. územia C., ako aj z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 6C/66/2014 bolo nesporne a bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že R. Ž., N. XX.XX.XXXX, A. T. B., V. XXXX/XX je v celosti vlastníkom predmetného bytu č. XX nachádzajúceho sa v T. B., N. L. Q..A. XXXX/XX, na X. poschodí a vlastníctvo k nemu nadobudol príklepom udeleným na dobrovoľnej dražbe dňa 10.01.2014. Ďalej bolo z výsluchu vlastníka bytu a zároveň poškodeného a svedka v tomto konaní R. Ž. zistené, že obžalovaný C. K. predmetný byt dobrovoľne jemu ako vlastníkovi neodovzdal do užívania, ale v byte neoprávnene a bez právneho dôvodu býval aj v čase od 19.12.2014 do 10.08.2015. Táto skutočnosť o neoprávnenom užívaní bytu obžalovaným v uvedenom období vyplýva aj z obsahu spisu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 6C/66/2014. V tomto civilnom konaní sa prejednával návrh vlastníka bytu R. Ž. pôvodne proti obžalovanému C. K. a ďalším dvom odporcom o vypratanie predmetného bytu. Civilné konanie bolo skončené na základe späťvzatia návrhu R. Ž., a to zastavením konania, pričom dôvodom späťvzatia návrhu bola skutočnosť, že v rámci exekučného konania o vypratanie bytu C. K.Á. odovzdal kľúče od predmetného bytu a vypratá ho dňa 15.12.2015.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania samosudca ustálil, že skutok tak, ako je popísaný v obžalobe sa stal a že sa ho dopustil obžalovaný C. K..

Na uvedenom základe, ako aj s prihliadnutím na právny názor krajského súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení sp.zn. 3To/126/2016 zo dňa 30.11.2016 následne samosudca právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, lebo obžalovaný C. K. v dobe od 11.12.2014 do 10.08.2015 protiprávne užíval byt R. Ž. a neoprávnene mu bránil v užívaní predmetného bytu. Preto bol obžalovaný uznaný vinný zo spáchania prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu vychádzal samosudca z vyššie uvedených zásad ukladania trestov, zároveň zisťoval aj pomer poľahčujúci a prítiažujúci okolností. U obžalovaného bolo vzhľadom na jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a nedopustil sa žiadnej trestnej činnosti. Žiadna prítiažujúca okolnosť v jeho prípade zistená nebola, preto u neho prevažuje pomer poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona a z tohto dôvodu sa znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-tinu. Za spáchaný prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona tak bolo možné obžalovanému aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona uložiť trest odňatia slobody v trvaní až na 16 mesiacov. Keďže obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol a v jeho prípade prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, mal samosudca za to, že na ochranu spoločnosti a nápravu a prevýchovu obžalovaného ako páchatela bude postačujúce uloženie aj alternatívneho trestu. Za takýto trest samosudca považoval uloženie peňazného trestu vo výške 300 eur, ktorý mu bol za jeho trestnú činnosť týmto rozsudkom v súlade s ustanovením § 56 ods. 1 Tr. zákona uložený. Pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť obžalovaný úmyselne zmarený, samosudca mu zároveň podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov.

Z uvedených dôvodov bolo v celom rozsahu rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

protiprávne užíval byt iného a neoprávnene bránil v užívaní bytu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.